

Publicerad 2012-09-10 02:42 av Ingela Svenson

Stumnaden dem emellan

Stumnaden sträcks ut
som ett lakan
över sängen, bäddas
tätt omkring dem

som snön när den faller
i flortunt lager, ligger vitt
täcke över gräsmattan
den som trampar där
trasar sönder det skira

sommartidens lätthet har upphört

nu kan ingen av dem tala
de har glömt hur ord viktas

hon kväver ord
hon kräver ord
utan dem upphör hennes hjärta
och stannar hennes själ

men hon törs inte släppa dem
inpå sitt skinn
som om det skulle'krackelera
vid minsta beröring

de lador som skulle varit fyllda nu
gapar tomma inför höstregnen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten